

Art & Gavarres

7è Festival Internacional de Land Art
Del 7 de setembre al 3 de novembre de 2024

Girona, Celrà, Cassà de la Selva,
Llagostera, Vall-llobrega i Llofriu

Art & Gavarres

7è Festival Internacional
de Land Art

Organitza

Consorci
Gavarres

Diputació de Girona

Col·labora

Can Sais

GEiEG

Amb el suport

Ajuntament
de Girona

BÒLIT
CENTRE D'ART
CONTEMPORANI
GIRONA

TEATRE
MUNICIPAL
DE GIRONA

Xarxa d'activitats culturals

Ajuntament de
Cassà de la Selva

Ajuntament de Celrà

AJUNTAMENT
DE LLAGOSTERA

ajuntament de
palafrugell

Ajuntament
de Vall-llobrega

MEMÒRIA A&G 2024

Comissariat

Àngels Artigas i Oriol Granyer

Producció

Anabel Marín

Coordinació municipis

Àngels Mir, Mariona Puigbaldoyra,
Laura Francès

Fotografies

Anna Mas

Audiovisuals

24 imatges x segon (Quim Paredes)

Comunicació

Notidig

Assessorament lingüístic

Diputació de Girona

Disseny Gràfic

La Fonda Gràfica

Art&Gavarres, 7è Festival Internacional de Land Art. L'ús dels continguts d'aquesta obra està subjecte a una llicència de Reconeixement – No Comercial – Sense Obra Derivada (by-nc-nd) de Creative Commons. Se'n permet la reproducció, distribució i comunicació pública sempre i quan no sigui per a usos lucratis i no es modifiqui el contingut de l'obra. Per veure una còpia de la llicència, visiteu: <http://creativecommons.org/licenses/by-nc-nd/4.0/deed.ca>

Instagram: @artgavarres

Twitter: @cgavarres

Facebook: consorcigavarres

#ArtiGavarres2024

www.artigavarres.cat

CONSORCI DE LES GAVARRES

President

Daniel Encinas

Gerent

Quim Gubau

Serveis Tècnics

Oriol Granyer, Maria Piferrer,
Enric Bisbe, Anabel Marín Martínez

Secretari

Josep Rovira

Administració

Mei Llovet i Natàlia Duran

Finca Camps i Armet, s/n

(Can Geronès) 17121 Monells

consorci@gavarres.cat

Tel. 972 64 36 95 / 638 557 836

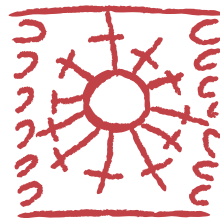
www.gavarres.cat

Art & Gavarres

7è Festival Internacional de Land Art
Del 7 de setembre al 3 de novembre de 2024

Girona, Celrà, Cassà de la Selva,
Llagostera, Vall-llobrega i Llofriu

@artgavarres
artigavarres.cat

Í N D E X

8

PRESENTACIÓ

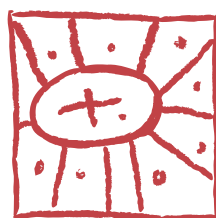
14

ARTISTES

<u>17</u>	CELrà	<u>37</u>	CASSà	<u>49</u>	VALL-LLOBREGA
<u>18</u>	Marc Aleu		DE LA SELVA	<u>50</u>	Martin Krug i Franz Rosenow
<u>20</u>	Maria Mercader	<u>38</u>	Provi Casals	<u>52</u>	LUr
<u>23</u>	GIRONA	<u>40</u>	Col·lectiu Natura és Cultura	<u>55</u>	LLOFRIU
<u>24</u>	Silvia Cored	<u>43</u>	LLAGOSTERA	<u>56</u>	Rosa Aguiló
<u>26</u>	Raquel Rodrigo	<u>44</u>	Associació cultural COCU	<u>58</u>	Matthieu Kowad
<u>28</u>	Cristina Almodóvar	<u>46</u>	Olga Schmid		
<u>30</u>	Nil Nebot				
<u>32</u>	Jukka Heinonen				
<u>34</u>	Miguel A. Moreno				

60

16 LOCALITZACIONS

PRESENTACIÓ

Art & Gavarres és un festival que parteix de la idea que l'art pot ser una eina que ens ajudi a reflexionar i a canviar la nostra mirada sobre el paisatge. Relacionem art i natura per donar a conèixer aquest espai natural protegit i posar-lo en valor.

Els artistes participants creen durant una setmana obres in situ amb materials naturals. Us convidem a visitar-nos i a descobrir aquestes intervencions artístiques efímeres, tot endinsant-vos a les Gavarres. Les obres són visitables fins que la mateixa natura, amb el pas del temps, les esborri.

Edició 2024

Un bosquetà de les Gavarres deia, amb aquella saviesa popular que caracteritza a la gent de bosc, que les llegendes eren «veritats d'aquelles que s'expliquen i que no han passat mai».

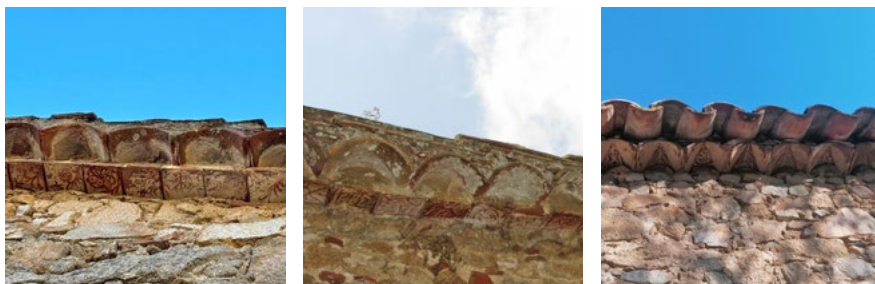
Les llegendes avui ja gairebé s'han extingit però històricament ens han ajudat a explicar el desconegut, connectant-nos amb la nostra història, les nostres arrels i la nostra identitat com a individus i com a comunitat. Són un pont entre el passat i el present, entre el real i l'imaginari, que ens conviden a explorar el misteri i les meravelles de l'univers.

Hem proposat als nostres artistes llegendes de les Gavarres com a fil inspirador per al seu treball. Ens deixarem sorprendre i farem volar la imaginació!

Espantabruixes documentats de ràfecs de cases gavarrenques.

Els ràfecs amb rajoles i teules pintades són una expressió d'art popular documentat en cases de les Gavarres ja al segle XVII. Eren pintades amb calç, sobretot amb colors blanc i mangra.

Hi havia la creença que d'aquesta manera s'espantaven els mals auguris i les bruixes que volien entrar a les cases. Per ser efectius no se'n podia repetir cap, cada dibuix havia de ser únic.

DILLUNS 2 DE SETEMBRE

Casa de Cultura de Girona a l'auditori Josep Viader

- 18.30 h Obertura de l'Art & Gavarres i presentació per part d'autoritats.
- 18.45 h «El poble dels Centfocs» introducció al món llegendari de les Gavarres a càrrec de l'escriptor, periodista i editor Xavier Cortadellas.
- 19 h Presentació dels artistes participants a l'edició d'enguany.
- 20 h Refrigeri.

DIMECRES 4 DE SETEMBRE

19 h. Pati de la Casa de la Cultura a l'auditori Josep Viader.
Acció artística: «Cadira» de l'artista Pep Aymerich.

DISSABTE 7 DE SETEMBRE

Inauguració del Festival Art i Gavarres amb una ruta per totes les obres. Visites comentades pels propis artistes.

9h. Celrà, Torre Desvern.

10.30. Presentació de l'aparador al Bòlit de Cristina Almodóvar, Bòlit, Centre d'Art Contemporani (plaça del Pou Rodó).

10.45 h. Girona, Bòlit, Centre d'Art Contemporani.

13.30 h. Cassà de la Selva, Can Vilallonga.

16.45 h. Llagostera, Suro d'en Llambí, veïnat de Panedes.

18.15 h. Vall-llobrega, Sant Mateu Vell.

19.30 h. Llofriu, Antiques Escoles - Centre Cultural Bassa Rocas

DISSABRE 14 DE SETEMBRE

22 h. Prats de Can Colomer i Mina, St. Daniel (Girona).
Espectacle de dansa «Sota Terra», de Moon Ribas i Quim Girón.
En col·laboració amb el Teatre Municipal de Girona.

DISSABRE 2 DE NOVEMBRE

10 h. Raval de Dalt i antigues escoles de Llofriu.
Visita guiada a Vall-llobrega i Llofriu.

DIUMENGE 3 DE NOVEMBRE

11 h. Plaça dels Jurats (Girona).
Visita guiada a Girona.

ACCIÓ ARTÍSTICA: CADIRA

Pep Aymerich

Dimecres 4 de setembre

19 h. Pati de la Casa de la Cultura a l'auditori Josep Viader

Acció artística: «Cadeira» de l'artista Pep Aymerich.

En el marc del Festival Art & Gavarres, l'artista Pep Aymerich ofereix l'acció artística "Cadeira", en la qual construeix una cadeira a partir d'un tronc de castanyer fent servir eines i tècniques tradicionals.

La senzillesa i l'eficàcia amb què les fa treballar i les endreça en el banc de fuster i en el cavallet creat per aquesta acció, juntament amb la cura que té del cos i dels gestos intrínsecs en utilitzar-les, conviden l'espectador a gaudir de l'acció-coreografia en un tempo eloqüent marcat pel ritme constant, directe i harmoniós que genera la complicitat i el desig de veure'n el resultat final.

«Mentre assistim al procés físic d'elaborar una cadeira, les fronteres entre producció, escenografia, performance, tècnica, art i ofici es dilueixen per deixar-nos en un lloc nou, alguna cosa com un nou paradigma» escriu Cristina Masanés.

pepaymerich.com

SOTA TERRA

Moon Ribas i Quim Girón

Dissabre 14 de setembre

22 h. Prats de Can Colomer i Mina, St. Daniel (Girona).

Espectacle de dansa «Sota Terra», de Moon Ribas i Quim Girón.

En col·laboració amb el Teatre Municipal de Girona.

Enguany, des del festival Art & Gavarres i en col·laboració amb el Teatre Municipal de Girona, ofereix l'espectacle de dansa Sota Terr.

Una exploració dels paisatges que hi ha sota terra.

Quina és la relació entre les persones i el subsòl? Sota terra és on enterrem allò que volem amagar, on imaginem llegendes monstruoses o tenim por de quedar atrapats. Però és també on trobem els minerals més preuats, on enterrem els nostres éssers estimats o on descobrim una part de la història. El nostre dia a dia ens fa caminar de pressa i mirar endavant, però què passa si canviem la mirada i mirem cap avall? La nostra vida es resumeix en un centímetre d'estalactita. Us convidem a convertir-vos en exploradors ciborgs, equipats amb frontals i amb polseres cibernètiques (vibren quan el planeta té activitat sísmica), i a esmunyir-vos amb nosaltres Sota terra.

moonribasquimgiron.com

FITXA ARTÍSTICA

Direcció: Moon Ribas, Quim Girón

Suport a la direcció: Joan Cot Ros

Intèrprets: Quim Girón, Moon Ribas

Disseny de música i llums: Joan Cot Ros

Edició de vídeo: Nacho Montenegro

Enginyer electrònic: Jose Luis Salmerón

Veü en off: Ubaldo Sanna

Mediació amb la comunitat: Concha Millà, Daniele Zeda

Comunitats col·laboradores: Coral Primavera per la Pau,

Associazione Studium Canticum

Espais de residència: Can Gassol, Sa Manifattura

Producció administrativa: Associació Cultural Eldimamola

Agraïments: Ubaldo Sanna, Joan Sala, Assumpta Triadó,

Carmen Puerta, Francesca Serra, Ermanno Pusceddu,

Pierluigi Melis, Nicola Sitzia, Alberto Piras, Gruppo Speleo

Archeologico Giovanni Spano i Visualsonora SCL (Pau Manté

i Hèlia Manté), Grotte di Su Mannau, Irene Vicente

Amb el suport de: Departament de Cultura i ICEC.

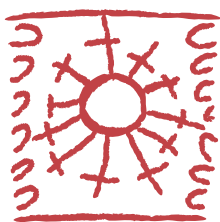
Amb la coproducció de: Consorci Transversal, Xarxa

d'Activitats Culturals i Teatro di Sardegna.

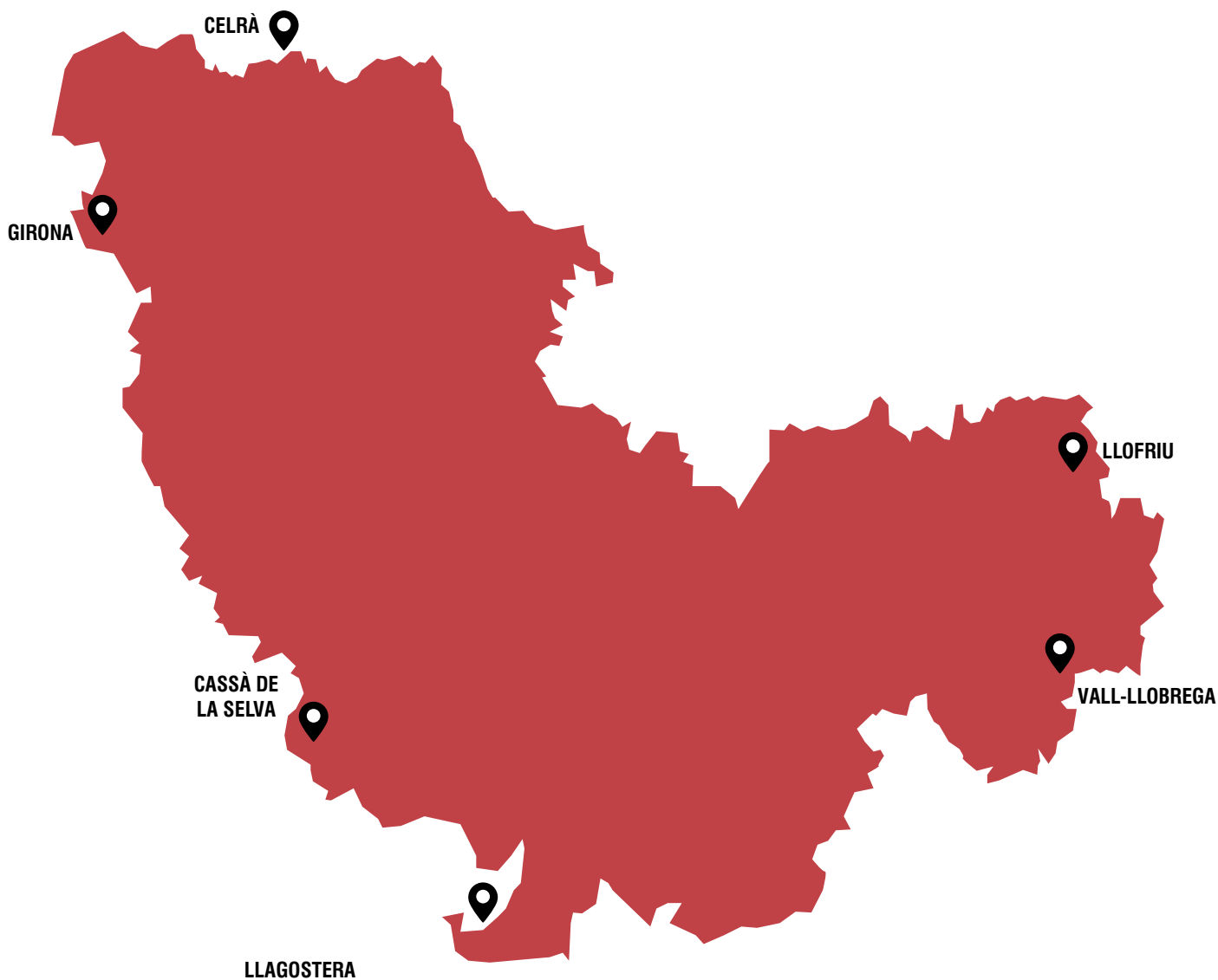
Amb l'organització de: Stronger Peripheries, projecte

cofinançat pel programa Europa Creativa de la Unió Europea.

ARTISTES

ENLLAÇ ALS VIDEOS EXPLICATIUS DELS ARTISTES

CELRÀ

[Marc Aleu](#)
[Maria Mercader](#)

GIRONA

[Silvia Cored](#)
[Raquel Rodrigo](#)
[Cristina Almodóvar](#)
[Nil Nebot](#)
[Jukka Heinonen](#)
[Miguel A. Moreno](#)

CASSÀ DE LA SELVA

[Provi Casals](#)
[Col·lectiu Natura és Cultura](#)

LLAGOSTERA

[Associació cultural COCU](#)
[Olga Schmid](#)

VALL-LLOBREGA

[Martin Krug i Franz Rosenow](#)
[LUr](#)

LLOFRIU

[Rosa Aguiló](#)
[Matthieu Kowad](#)

CEL RÀ

Marc Aleu

Biografia

Nascut a Barcelona l'any 1997, va estudiar un cicle de formació professional superior d'audiovisuals al CIFO, seguit d'un cicle de formació professional superior d'automatització robòtica industrial a l'Institut Narcís Xifra i Masmitjà.

Després de treballar uns anys com a mecànic, soldador i automatitzador industrial, va començar la carrera com a artista i tècnic d'espectacles, dedicat sobretot a la part d'il·luminació i vídeo. Ha treballat sobretot amb tires LED, làser i mapatge. També ha experimentat amb diferents disciplines artístiques, com el muralisme i l'art amb ferro, fusta o resines epoxídiques, així com tota mena d'arts multimèdia.

Ha participat en diferents festivals, com el Festival Niu, L'Arreplegada o el cicle A Prop, on ha presentat propostes de projeccions interactives, així com instal·lacions d'art multimèdia. Últimament, ha treballat en diversos espectacles, com la gala final del Club Natació Kallípolis o la cavalcada de Reis de Figueres, i també en exposicions, com la de l'escenògraf Alfons Flores al Centre d'Art Tecla Sala de l'Hospitalet de Llobregat.

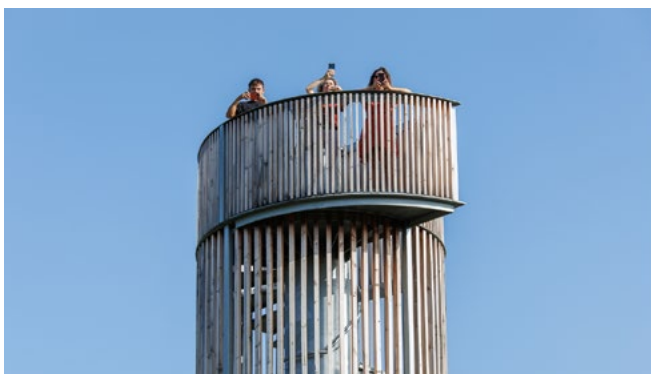
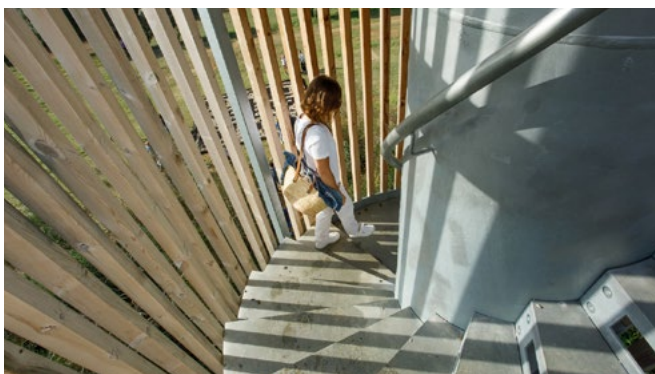
Obra presentada

Antigament, les llegendes eren una forma oral d'explicar històries al passat. Més tard, quan es va democratitzar la lectura, va agafar molta força el format escrit. Avui en dia, amb la tecnologia podem explicar històries de moltes altres maneres, la més comuna segurament sigui el format vídeo: pel·lícules, series, etc...

Gràcies a tecnologies com el QR, que serveix per emmagatzemar bytes d'informació, podem passar d'una imatge física, ja sigui impresa en una etiqueta, cremada en fusta, pintada en una paret, o en format gegant, a un enllaç o un text.

En aquest cas, Marc Aleu aprofita el seu QR fet amb pedres i terra per a portar-nos a YouTube, a veure un vídeo fet amb Intel·ligència Artificial.

CLERÀ

Maria Mercader

Biografia

Neix a la Bisbal d'Empordà el 1969. És llicenciada en belles arts (1992) i en història de l'art (1995) per la Universitat de Barcelona. Ha fet una estada a Freiburg im Breisgau, Alemanya (especialitat de pintura).

La seva obra ha estat seleccionada com a finalista a la Biennal de Girona (2017). Ha estat guanyadora de les Exposicions Viatgeres de la Diputació de Girona amb el projecte expositiu «El món com a meditació» (2018). Ha estat finalista del Premi de Pintura de la Fundació Vila Casas (2022).

La pintura, entesa com a representació bidimensional d'una realitat tridimensional, que, com a humans, no podem copsar en la seva totalitat, ans només ens n'arriben visions fragmentades.

Per representar aquesta idea, sovint utilitza plafons de fusta que vaig unint per configurar la peça.

Provant de descriure allò més senzill, m'imagino l'origen d'alguna cosa (vida) com el que sorgeix de la unió d'allò vertical (podria ser un raig de llum) amb allò horitzontal (podria ser l'aigua). Potser per això treballa sovint amb blaus i daurats. El pa d'or m'ajuda a crear una imatge d'un món flotant amb elements que s'uneixen a l'atzar. Mostren rajos de sol damunt de l'aigua com a principi de vida. Se'n formaran llavors que esdevindran arbres. El mateix principi, en el cos femení, formaria els humans. També poden representar parts de l'Univers, d'allò desconegut (visions celestes o oceàniques). M'agrada la idea de mirall entre el cel, la terra, l'aigua i la superfície pictòrica.

Aleshores, el que anomenem "realitat" només seria la nostra percepció i interpretació del món, talment com la pintura.

Obra presentada

**DE LA TERRA EN VENIM, A LA TERRA HI TORNAREM,
PERÒ MENTRESTANT PAGAREM**
(Diners fan vui lo món lo joch. A. Turmeda)

De bell antuvi ens trobem davant d'un indret aparentment idíl·lic. No ens ha d'estranyar avesats tal i com ho estem de veure allò que ens volen fer veure.

De fet res no és el que sembla.

Però si ens hi aturem un xic més, veurem que l'arbre cap per avall i surant damunt la bassa es tracta d'un arbre sec. Tallat de socarrel i guarnit amb branques forànies. Algunes de verdes.

Tanmateix, l'arbre és ben mort. Aquest arbre simbolitzaria la Natura.

Sota l'arbre hi trobarem un cossi ple de terrissa trencada en record del bisbalenc de la llegenda que volia estalviar-se de pagar passant per indrets més salvatges. Però la natura tampoc va poder-lo protegir del burot que reclamava els diners que hauria d'haver pagat. Qui la fa, la paga i qui no paga i la vol fer no podrà cobrar. La feina serà malmenada.

Simbolitza la humanitat. La terra (natura) modelada per l'acció humana. L'artesanía i l'art.

Aquests dos elements falsament surant es troben embolcallats per la teranyina dels diners (l'únic element que realment surarà sense crosses, atès que és fet de suro i recobert de pa d'or). Perquè la bassa oculta cadàvers sota la forma d'ampolles, gots, paperines, bufes i globus i d'altres restes que testimonien antigues xefles humanes.

Imatge d'un món on Natura i Art falsament surant, són abocats literalment a la bassa on l'única cosa que, malauradament, sura són els diners.

Tanmateix, hi he volgut desitjar un xic d'esperança representada en un llum solar dipositat en el cossi de l'element humà, per si fos cas, rebés una mica de llum de les alçades, que potser, pogui encendre una espurna en la negra nit de la nostra societat.

CELRA

GIRONA

Silvia Cored

Biografia

Nascuda a Osca l'any 1990, és llicenciada en belles arts per la Universitat del País Basc (UPV/EHU) i educadora ambiental (diploma d'especialització en sostenibilitat, ètica ecològica i educació ambiental per la Universitat Politècnica de València).

Silvia és una artista multidisciplinària que explora la interconnectivitat biològica, les relacions simbiòtiques i la psicologia humana, i desenvolupa obres col·laboratives, exposicions i escenografies immersives.

Usant diferents mitjans, sempre a la recerca de materials naturals i de quilòmetre zero, combina disciplines com la pintura, el tenyit natural, la ceràmica, la fotografia, el vídeo o la performance.

Connecta coneixements portats de la biologia, l'ètica ecològica i les cultures ancestrals per obrir-se a qüestions transcendents i traduir-les a un llenguatge tàctil, accessible i plàstic.

Docència en art i ecologia humana. Escola internacional Krishnamurti, Brockwood Park School Bramdean. Regne Unit.

Obra presentada

RAQUIS: UN AUTORRETRATO

La obra *Raquis*: un autorretrato, parte de una investigación que llevo realizando en los últimos meses sobre cómo se engarzan las diferentes estructuras biológicas de nuestros cuerpos y así consecutivamente con el resto de elementos que forman la realidad matérica.

Este trabajo nace del dibujo intuitivo y simbólico, conectando significados antiguos y actuales de mi biografía. Mediante la superposición de imágenes, juego a componer distintos patrones que casualmente encajan con las formas reales de las estructuras del cuerpo humano (desde lo ínfimo como son las hélices del Adn, a lo macro como son las vértebras).

Una vez en el emplazamiento real de les Gavarres y después de varias tentativas, la obra comienza a revelarse más allá de la idea previa, y la escucha acaba por tomar el protagonismo.

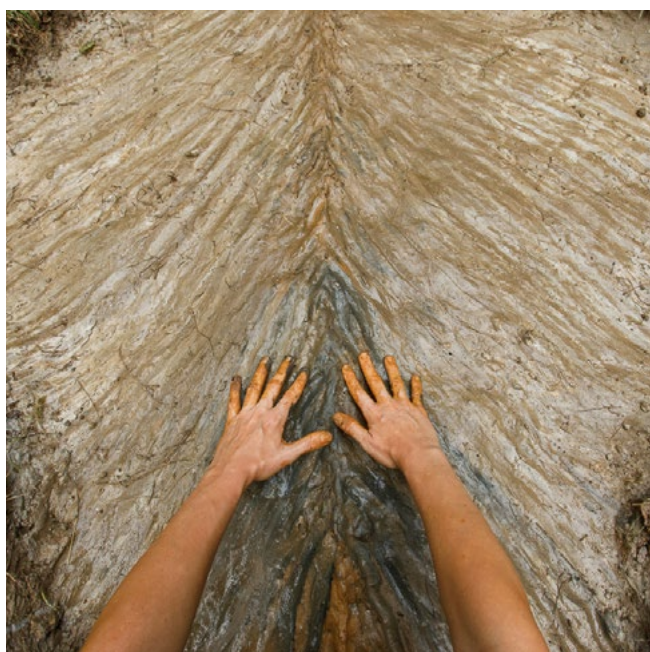
Raquis: un autorretrato es pues, una conversación entre los elementos naturales del lugar, los fenómenos meteorológicos y el cuerpo, que habitan y comparten un espacio-tiempo concretos.

El cuerpo es la base de este proceso creativo. El cuerpo como ejecutor de cada acción requerida; el cuerpo como elemento permeable y cambiante; el cuerpo como testigo de la eternidad en movimiento; el cuerpo expresándose de las formas específicas que le son propias: una raíz que se dibuja a sí misma en la tierra.

Un autorretrato inconsciente, como la huella que deja el agua al pasar.

GIRONA

Raquel Rodrigo

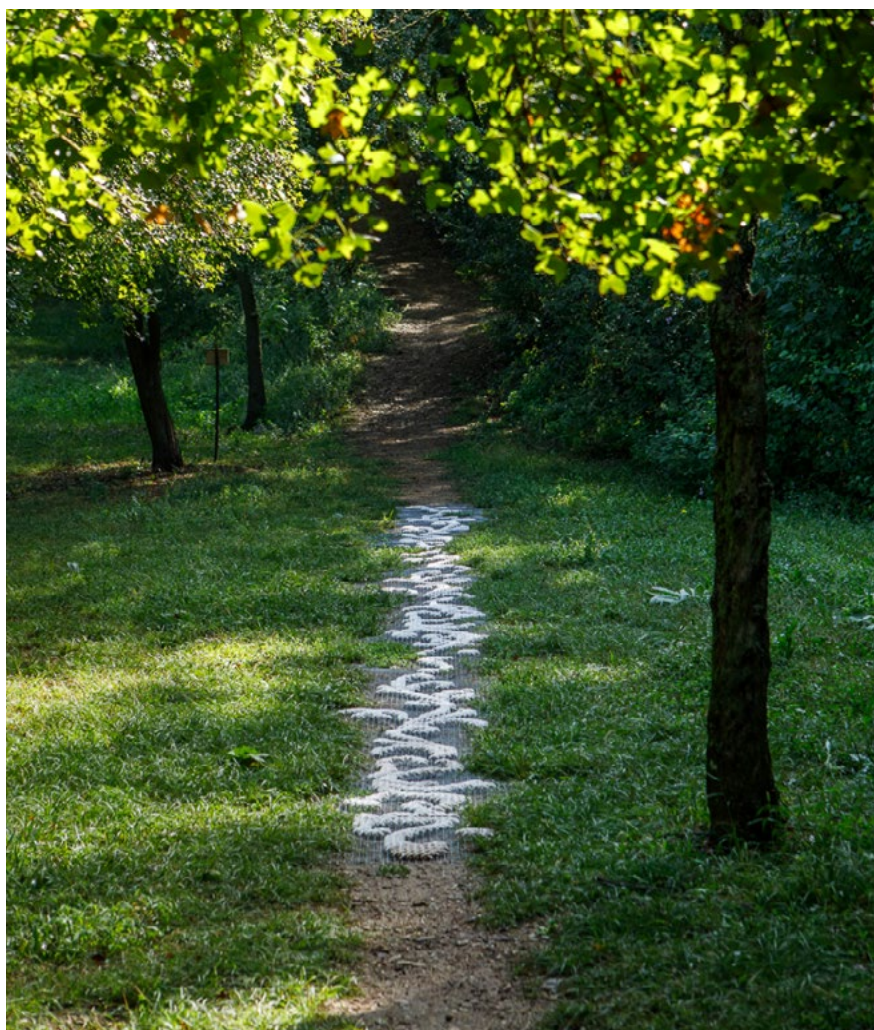
Biografia

Raquel Rodrigo, nascuda a València l'any 1984, és una artista formada en belles arts i tècnica en interiorisme comercial i aparadorisme.

Cerca fusionar art i disseny, tradició i contemporaneïtat, l'artesania amb la indústria. El seu projecte més destacat, «Arquicostura», representa la màxima expressió de la seva visió, amb el punt de creu tradicional com a base artística per portar als carrers. Crea una «segona pell» en edificis i espais urbans, de manera que s'estableix un diàleg entre la cosa pública i la privada, i es poden evocar connexions personals amb la llar i la família. Amb «Arquicostura» rescata un art femení i tradicional, el brodat de punt de creu, i li dona visibilitat, i això li permet crear en diverses cultures al voltant del món.

Obra presentada

Cristina Almodóvar

Biografia

Cristina Almodóvar, nascuda a Madrid l'any 1970, és llicenciada en belles arts per la Universidad Complutense de Madrid en l'especialitat d'escultura, amb esment d'honor en els Premis Nacionals de Llicenciatura. Ha estat becària de la Statens Kunstakademi d'Oslo i de la Casa de Velázquez de Madrid.

En la seva obra mostra una visió particular de la naturalesa, de manera que trasllada a l'espai expositiu la sensació de contemplació que es produeix en l'entorn natural, per mitjà d'una obra sensible, delicada i alhora contundent en la seva materialitat i significat. Partint del treball en ferro, cada línia del seu treball multidisciplinari, producte d'una contínua reflexió i renovació plàstica, revela des d'un llenguatge poètic i filosòfic diferents facetes en la relació de l'ésser humà amb si mateix i amb la naturalesa. Els contraris hi són sempre presents: la buidor i la plenitud, la realitat i l'aparença, la llum i l'ombra, i també la reflexió sobre com es desvincula l'activitat humana del cicle de la vida i sorgeix un desordre moltes vegades latent i ocult, però de conseqüències paleses.

Les seves obres han estat exposades en diverses fundacions, galeries i fires espanyoles i estrangeres. Ha estat guardonada amb el Premi Francesco Messina d'escultura. El seu treball és present en múltiples col·leccions (Artphilein Foundation, BMW, Materima, DKV, Príncep d'Aremberg, Bassat, Juan Entrecanales, nova col·lecció Pilar Citoler, Fundación Hortensia Herrero, Comunitat de Castella-la Manxa, Universitat de Comillas, etc.).

Obra presentada

LÍMITE

La escultura que he realizado para Art & Gavarres construye, con restos de poda, un bosque que parece movido por la fuerza del viento. Las ramas se inclinan y entrelazan buscando al construir la obra, que su apariencia sea lo más natural posible, cuando en realidad esa naturalidad está construida, no es real, sino recreada con ramas podadas por los jardineros en el entorno de la pieza, ya muertas.

Cortadas y despojadas de la frondosidad de sus hojas, reconstruyen su propia naturaleza, e intensifican su contundencia con una composición que busca reflejar la fuerza de los elementos, de un viento tempestuoso, que parece haber inclinado su estructura. Frente a esta contundencia natural, frente a ese movimiento incontenible que presenta la obra, se realiza un corte recto, vertical, que ordena la pieza, haciendo presente una racionalidad que secciona y a la vez intensifica el movimiento de las ramas.

Esta obra, titulada “Límite”, habla de una búsqueda, de una necesidad de control racional ante la fuerza incontrolable de los elementos. Hay un dramatismo tanto en la disposición de las ramas, como en la contundencia del corte vertical que las secciona.

La ubicación de la pieza, en la gran explanada recorrida por senderos que tiene como fondo la torre de la catedral, invita a mirar la forma en cómo la verticalidad de la torre se relaciona con el paisaje que rodea a la ciudad. Su altura, su verticalidad, se impone y eleva entre las copas de los árboles que forman ese paisaje embellecido por la intervención humana. Un paisaje ordenado en el que se han creado líneas, recorridos, ventanas entre los árboles, perspectivas, que lo racionalizan sutilmente para hacerlo más amable y humanizado, orientando la mirada hacia esa torre vertical. Algo que también busca la pieza con la verticalidad de su corte, que ordena ese paisaje recreado con las ramas podadas.

Nil Nebot

Biografia

Nascut a Barcelona, ha viscut entre Sant Just Desvern i la Pegatera, un mas pròxim a Coll de Nargó. Després de cursar il·lustració, va decantar-se per explorar els entorns naturals des de l'art contemporani. Ha desenvolupat una pràctica concreta que anomena art rupestre contemporani i que consisteix a crear art utilitzant, durant el procés, únicament els materials que troba a la natura. D'aquesta manera, estreny el vincle amb el món salvatge i estableix reflexions i diàlegs entre la natura i la societat contemporània a la qual pertany.

En els anys que fa que du a terme aquesta pràctica, ha tingut ocasió d'exposar el seu treball en nombroses exposicions individuals, com «Orografies», a Lo Pardal d'Agramunt, o «Huella», a Espronceda de Barcelona, a més de col·laborar amb artistes d'àmbits variats (escultura, dansa, música) i també amb el món de l'arqueologia. Algunes de les seves obres s'han pogut visitar en el marc de festivals d'art com ara Microscopies; Els Ports, Natura i Art; l'Errant o el Natures, i també en espais públics, com el cementiri de Sant Just Desvern.

Obra presentada

AIXEQUEM-LA!, AQUESTA XEMENEIA DE CANYES

El paisatge de les Gavarres, que es troba esquitxat de suros, masos i runes de temps immemorials, se'ns presenta en l'imaginari col·lectiu, farcit d'històries, mites i llegendes. En aquest indret que se'ns descobreix –tant salvatge com enjardinat—, s'hi escampen les restes mítiques d'una construcció que anys enrere s'alçava per damunt de tota la ciutat de Girona i la seva contrada: La torre Gironella. És al parc de les Feixes de can Colomer, on limiten dos mons contrastats: el de les Gavarres i el de de Girona.

Aquí s'ha consolidat un paisatge que té tan de veritat com d'imaginari, en el qual cada branca esporgada recorda a la pinzellada d'un quadre romàntic. No podia haver-hi un millor lloc per alçar-hi torres mítiques, és per això que emprenc la laboriosa construcció d'aquest entramat que pretén entreteixir el natural amb l'artificial, el mític amb el fàctic, i el passat amb el present.

La riera és un entorn de crescudes i assecades, on prosperen mosquits i esbarzers, encarna el món salvatge amb tota la seva hostilitat. D'aquest món provenen les canyes, que passades per les mans de la tradició, esdevenen un material dòcil. Volta rere volta, l'espiral de canyes esberlades va prenent altura deixant entreveure en cada puntada, l'aparició d'un nou cos. Entre campanars, camins, aurons i lledoners s'alça una torre de forma estilitzada, una torre d'un sol orifici, el de la sortida cap al cel. Pels nostres avantpassats hauria estat difícil identificar el semblant d'aquesta nova torre, però el dia d'avui aquesta forma està integrada al nostre imaginari col·lectiu, donant peu a diferents interpretacions, elucubracions, o protagonitzant cants que clamen: Aixequem-la!, aquesta xemeneia de canyes.

Jukka Heinonen

Biografia

A Jukka, de petit, li agradava estar en contacte amb la natura, i tenint en compte que va néixer a Lahti (Finlàndia) l'any 1965, i que els boscos i els llacs van omplir la seva infantesa i joventut, la seva vocació quasi sempre s'ha relacionat amb el món natural. Quan va arribar a Catalunya l'any 2001, va obtenir el títol d'arts plàstiques i disseny d'art floral.

El disseny de l'arquitectura orgànica d'artistes com Alvar Aalto ha influït en la seva carrera. Altres artistes d'art natura (*land art*), com Andy Goldsworthy, han inspirat el seu treball amb els materials naturals.

Ha participat en diversos festivals d'art natura, com el Land Art Festival Grindelwald de Suïssa o el Festival de Land Art de Girona. També va formar part del grup Paral·lel, creadors del món floral, amb participacions en el País Basc, les Illes Balears i Catalunya.

Obra presentada

SAMPO

En la mitologia finesa, el Sampo és un dispositiu o objecte màgic descrit de moltes maneres diferents que va ser construït pel ferrer Ilmarinen i que va portar riquesa i bona fortuna al seu titular. Produïa farina, sal i or amb l'aire que respiraven (semblant a la banya de l'abundància). Quan el Sampo va ser robat, la terra natal d'Ilmarinen va caure en temps difícils. Va enviar una expedició per recuperar-lo, però en una batalla posterior va ser destrossat i es va perdre al mar.

És això que m'ha inspirat pensant en les llegendes de Gavarres i he tornat al meu país natal.

Per respecte de la natura que envolta ho volia crear amb materials de les Gavarres, i per això he utilitzat branques dels arbres locals, vegetació i suro.

Ja veurem si podem renéixer aquest objecte màgic El Sampo?

Miguel A. Moreno

Biografia

Miguel Ángel Moreno Carretero (El Carpio, Còrdova, 1980) duu a terme un treball multidisciplinari combinant els gèneres tradicionals i la instal·lació, amb especial interès en les intervencions —sobretot paisatgístiques— en espais públics mitjançant l'art relacional.

Actualment viu a Granada, on dirigeix l'Espacio Lavadero (cotreball / laboratori cultural).

Llicenciat en belles arts per la Universitat de Sevilla, ha estat guardonat amb premis com el Pepe Espaliú, el Desencaja, la beca d'arts nobles o el Premi d'Art Jove de la Junta d'Andalusia. Va ser resident de la Fundación Antonio Gala i va obtenir la beca de la Fundación Rodríguez-Acosta i, en dues ocasions, la de la Fundación Provincial de Artes Plásticas Rafael Botí o la beca Daniel Vázquez Días, que atorga anualment la Diputació de Huelva.

La seva obra ha estat exposada en fires i centres d'art com ara Zona MACO (Mèxic DF), Art-Liège.BE (Lieja), Matadero Madrid, Just Madrid, Art Madrid, Centro Andaluz de Arte Contemporáneo - CAAC (Sevilla), Centro de Arte Contemporáneo (Màlaga), Casa Góngora (Còrdova), Capela de Santa María (Lugo), Torres Hejduk (Santiago de Compostel·la) i Espacio de Cultura Contemporánea (Cadis). Així mateix, galeries com ara Birimbao (Sevilla), Trinta (Santiago de Compostel·la) o La Fábrica (Madrid). Algunes de les seves obres formen part de les col·leccions de les diputacions de Còrdova i Burgos, del Centro de Arte y Naturaleza (CDAN) d'Osca i del Museo de Jaén.

Paral·lelament a la seva trajectòria com a artista, ha desenvolupat una extensa tasca com a gestor cultural i també ha estat comissari o director de diferents projectes.

Obra presentada

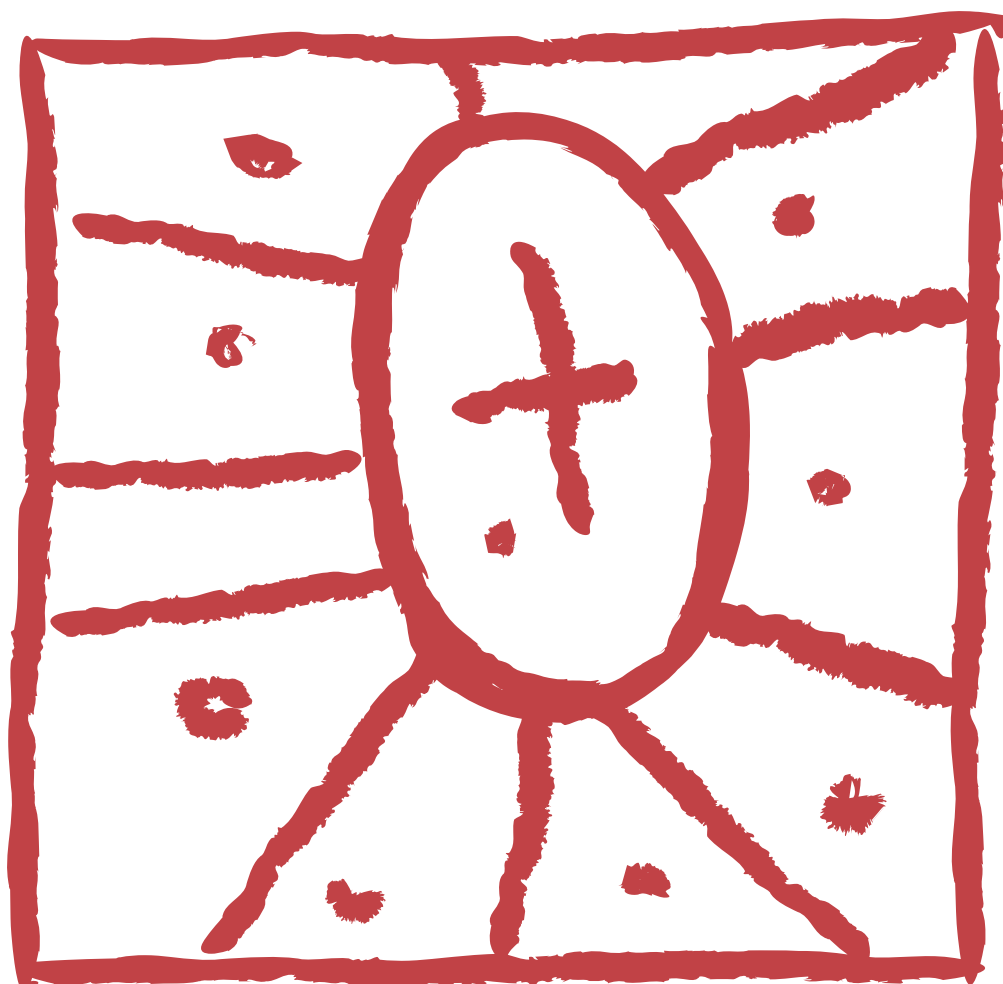
MONUMENTO

La intervención plantea una captura secuencial de algo que ha ocurrido, una manga de viento queda desplazada y desarraigada de su lugar original y nos presenta otra mirada que abarca la belleza en sí misma de lo que supone este artefacto medidor del viento, desprovista ahora de su función original. En recuerdo de... , de ahí el título Monumento. La petrificación de la propia acción añade un valor artificial e irónico junto a la cavidad o vacío que deja en la tierra.

Como resultado del espacio intervenido queda una escena irónica y dramática que nos advierte de los problemas cada vez más presentes derivados del cambio climático y que forman parte directa de un enclave natural como son Les Gavarres.

CASSÀ DE LA SELVA

Provi Casals

Biografia

Neix a Girona l'any 1963. És filla d'en Lluís i la Carme (la Carme va néixer a les Gavarres, a Can Sardanes de Cassà de la Selva). Va viure fins als divuit anys a Caldes de Malavella i al 1982 va anar a estudiar Ceràmica a l'Escola Massana de Barcelona. Ha fet cursos a l'Escola d'Art Pau Gargallo i diferents cursets i estades d'art.

L'última estada, al setembre de 2023, va ser al Japó, a la prefectura de Shiga, on va dur a terme una exposició d'art tèxtil.

Des del primer dia el fang ha estat el seu element de treball, tot i que des de fa quatre anys també utilitza el tèxtil per a la seva obra. El seu referent més clar és Louise Bourgeois, però al llarg de la seva trajectòria n'ha tingut d'altres: Frida Kalo, Basquiat, Amish Kapoor, Pollock, i ceramistes com Llorens Artiques, Elisenda Sala, Pau Beyer, Oishi Sayaka, Rioje Koye i Barceló.

Les últimes exposicions que ha fet, entre el 2021 i el 2023, han estat d'art tèxtil. En aquests moments té obra de ceràmica al Terrecota Museu, al Centre Cultural La Mercè de Girona, i està preparant dues exposicions, una a Caldes de Malavella (agost 2024) i una altra al Museu de Ceràmica de Quart (novembre i desembre de 2024 i gener de 2025), totes de ceràmica i amb el fil conductor de l'aigua.

Obra presentada

VENTRE DE TERRA

Aquesta peça és un petit homenatge a les dones de la meva família.

“Ventre de terra” és la proposta que he preparat per l'Art & Gavarres, es basa en una petita llegenda que jo he sentit explicar a la meva mare i ella a la seva. Una llegenda que la meva àvia explicava als seus fills en una petita casa de pagès de les Gavarres de Cassà (Can Sardanes), i diu així:

“Quan una criatura és al ventre de la seva mare té en ell tot el coneixement del món; sap quantes estrelles hi ha al cel, quantes gotes d'aigua hi ha a l'oceà, quants grans de sorra tenen els deserts. Coneix els misteris del cel i les estrelles, coneix el nom dels peixos, arbres i pobles. No hi ha misteri que ell no conegui. I no hi ha misteri que ell no pugui resoldre.

Però quan està a punt de néixer, el seu àngel de la guarda baixa del cel i col·loca un dit sobre els seus llavis. I amb aquest gest sella tot el seu coneixement dins seu i li xiuxiueja una sola paraula:

APRÈN.”

Col·lectiu Natura és Cultura

Biografia

Les persones integrants d'aquest col·lectiu formen part del projecte «Natura és cultura», una iniciativa artística que té per objectiu contribuir a millorar l'equilibri emocional de persones usuàries d'entitats de salut mental a través de la pràctica artística i el contacte amb la natura. El projecte és organitzat per la Fundació Setba, una entitat cultural amb valor social, i dirigit per l'artista multidisciplinari Quim Moya, amb la col·laboració de l'enginyer forestal Ignasi Vilarasau i la ballarina i psicòloga Maria Ribera. Els participants treballen en equip, connecten amb la natura amb una visió mediambiental i incorporen l'art com a mitjà d'expressió.

Obra presentada

EQUILIBRI

L'obra *Equilibri* ha estat creada per Mª Pilar Luque, Eva Barrios, Gloria Conde, Mònica Pallàs, Trinidad Gonzalez, Marta Salduga, Maria Isabel Hernández i Victor Colomer de l'entitat de salut mental Arapdis i Josep Manera, Hilda Sanahuja, Laura Domingo, Joana Ruiz, German Güell, Maria Teresa Hernández, Juan Luis Amigo i Maria Llauredó de la Fundació Vidal i Barraquer. El col·lectiu artístic fa un paral·lelisme entre el drac de la llegenda de les Gavarres, fil conductor del Festival, i els trastorns mentals, els quals moltes vegades s'amaguen per aparèixer de forma inesperadament amenaçadora. Aquesta instal·lació parla de la importància de trobar l'equilibri a les nostres vides. En la creació de la peça central han participat els 16 artistes i cadascun d'ells ha construït un mòbil per plasmar aquest equilibri desitjat.

Aquesta instal·lació vol contribuir a desestigmatitzar i visibilitzar la realitat de les persones que conviuen amb trastorns mentals. Segons la OMS (Organització Mundial de la Salut), 1 de cada 4 persones patirà algun tipus de trastorn mental al llarg de la seva vida.

CASSÀ DE LA SELVA

LLAGOSTERA

Associació cultural COCU

Biografia

Aquesta associació, creada l'any 2010, treballa per crear nous projectes formatius i participatius per a una formació artística de qualitat i proximitat.

Un dels seus objectius és acostar aquesta formació a tots els ciutadans, especialment als infants, perquè adquireixin eines i recursos per poder viure, sentir, créixer i comunicar; en definitiva, per esdevenir persones reflexives, crítiques, observadores, valentes, lliures i, sobretot, creatives, amb una gran capacitat d'expressar-se i compartir.

Ha acumulat una llarga trajectòria en la gestió, coordinació i organització de projectes i activitats vinculats a la formació i la creació artística, després d'haver impulsat o gestionat escoles municipals d'art a proposta d'ajuntaments i consells comarcals de la província de Girona.

Dues membres impulsores d'aquesta associació són les responsables del projecte que es presenta a Art & Gavarres: Eva Motas i Carmela Llobet.

EVA MOTAS
Neix a Sant Feliu de Guíxols l'any 1972. Cursa estudis de disseny gràfic a l'Escola Superior de Disseny, Moda i Fotografia (IDEP) de Barcelona. Duu a terme diversos tallers d'art (torn ceràmic i restauració de mobles) i pedagogia infantil.

Des del 2014 treballa com a gestora cultural i formadora en l'àmbit de l'art. Ha comissariat diverses exposicions. Des del 2017 és la gerent de COCU Associació Cultural.

S'ha dedicat a la creativitat i l'educació artística. Té una formació sòlida en disseny gràfic, restauració, ceràmica i pedagogia.

CARMELA LLOBET
Neix a Barcelona l'any 1965. És llicenciada en belles arts l'any 1989, en l'especialitat d'imatge, per la Universitat de Barcelona, on des de fa quatre anys treballa com a professora.

Ha fet diversos cursos de fotografia, patronatge i costura, bioconstrucció i didàctica infantil. Ha dut a terme i comissariat diverses exposicions.

El 1999 rep el primer premi del Certamen Nacional de Il·lustració. Des de 1995 treballa professionalment com a fotògrafa i com a il·lustradora. Des de 2019 treballa com a formadora d'arts plàstiques en diferents escoles d'art. Des de 2021 és professora d'art a Sant Feliu de Guíxols.

Obra presentada

Una llegenda i una crisalida, en quin punt es troben?

Doncs al Suro de Can Llabí. D'aquest arbre monumental i màgic neixen les llegendes de les Gavarres, així ho hem volgut simbolitzar amb un grup de diferents crisàlides.

Les llegendes son històries que porta el vent i es fan sentir, perquè parlen de nosaltres i de les nostres vides. Històries que parlen de bous, d'insectes, d'olles d'or i de pobles enderrocats en constant moviment i transformació com les crisàlides.

N'hi ha que ja han sortit i han deixat l'esquelet de vímec, de medul·la, de balca i de paper. D'altres estan latents percebent el que passa per crear-ne de noves.

Aquestes crisàlides també les mou el vent de les Gavarres. Es gronxen sotes les branques d'aquest preciós arbre per explicar històries que volen ser escoltades. Per això hem fet 3 cadires creades amb les branques del mateix roure com una continuïtat, com un cercle que es tanca i està viu alhora.

LLAGOSTERA

Olga Schmid

Biografia

Neix a Barcelona el 1972. La seva trajectòria com a arquitecta s'inicia el 1996 al despatx de Pere Joan Ravetllat i Carme Ribas, amb els quals s'associa més endavant per desenvolupar projectes, principalment de promoció pública, al llarg d'una etapa de més de setze anys.

D'entre les seves obres més destacades d'aquest període consten la reforma del Mercat de Sant Antoni de Barcelona o la reforma i ampliació de Can Marfà com a centre cívic i biblioteca, a Santa Eugènia, Girona. En el camp de l'habitatge de protecció oficial, destaquen les torres del front fluvial de Santa Coloma de Gramenet, de 102 i 130 habitatges, i els 150 habitatges per a joves al carrer de Tucuman de Barcelona. I en l'àmbit de la urbanització, el passeig Garcia Fària de Barcelona o el parc de Sa Riera de Palma de Mallorca.

A partir del 2018, com a conservadora-restauradora de béns culturals, col·labora en diverses restauracions de façanes, com el castell de la Bisbal d'Empordà, la Torre Roja de Sant Pere de Vilamajor o l'Ajuntament de Sabadell.

Com a professional autònoma fa intervencions sobre diferents elements escultòrics, com les creus de terme de Sant Cugat del Vallès, la Sènia o Ulldecona, o el menhir de Castellruf de Santa Maria de Martorelles. En l'àmbit de l'arqueologia ha participat en la restauració de les embarcacions 1 i 500 descobertes a la plaça dels Carros de Tarraгона, i en la consolidació de la cisterna del castell d'Eramprunyà de Gavà.

Actualment, exerceix com a arquitecta als serveis territorials de Girona del Departament de Cultura de la Generalitat, tasca que compagina amb encàrrecs privats de diferent abast tant del camp de l'arquitectura com del de la conservació-restauració.

Obra presentada

LA SUREDA DE CAN LLAMBÍ

REFLEXIONS

El resultat analític de tot plegat em transportava a un nou concepte contingut en la idea de reunió: la dualitat; passat i present, veritat i ficció, fluïdesa i solidesa, el yin i el yang com a matriu de totes les coses..., dues cares de la mateixa moneda, o del mateix món... Orador versus oients, llum versus ombres, so versus silenci, nucli versus perifèria...

LA GEOMETRIA

L'espiral plenament present en l'Art Universal pel seu gran simbolisme i en la Natura en múltiples organitzacions cel·lulars. L'espiral relacionada amb la secció àuria, i amb el nombre d'or, garantia de proporcions harmòniques en les diverses formes de composició geomètrica, arquitectònica i fins i tot simfònica. L'espiral estàtica com a icona, i l'espiral dinàmica, com a motora. També aquí es vol recollir aquesta nova dualitat: paraments que inviten al moviment. Si un ho vol.

EL LLOC

Novament dualitats. Aquest horitzó imaginari, representat aquí de forma física, ens parla justament d'aquesta nova dualitat, l'espai proper i abastable per a l'activitat humana respecte de l'òrbita reservada al patrimoni natural, univers a conservar i protegir.

Dins d'aquest primer àmbit la proposta es desplega pel territori recollint la idea de concentració en forma d'una espiral cada cop més densa fins arribar a un nucli, un centre de totes les coses, un origen del món en termes metafísics, un punt energètic, és a dir, la llar i el relator de llegendes de què parlàvem abans.

EL FIL

El camí per arribar a aquest punt neuràlgic és el propi fil de la vida, el fil que Ariadna ofereix a Teseu per sortir del laberint després de derrotar el Minotaure, el fil motor, el fil de teixir teles, teranyines o argúcies... també el fil conductor de les nostres pròpies llegendes.

La idea d'aquest fil es recull aquí en forma de corda, corda de fibres d'origen vegetal manufacturades per l'home, dins l'espai reservat per a l'home; corda instal·lada sense elements accessoris i sense alteracions ni manipulacions supèrflues, només el producte, sense artificis per tornar a començar, si cal, aquí o en una altra banda.

VALL-LLOBREGA

Martin Krug i Franz Rosenow

Biografia

Martin Krug, nascut a Flensburg l'any 1980, va acabar els estudis de fusteria l'any 2000, i això va ser el punt de partida d'un viatge on l'aprenentatge i la construcció en fusta han estat l'eix principal.

Franz Rosenow, nascut a Carcassona l'any 1983, va acabar els mateixos estudis l'any 2008 i va començar una carrera de treball amb fusta com a constructor i creador de peces per compte propi.

El 2016 les seves carreres professionals es van entrecruçar i, a partir de llavors, han emprès junts un camí professional dedicat a la construcció en fusta i han creat l'empresa Troncsijoc.

S'han especialitzat en el disseny i la construcció d'espais de joc al voltant del tronc i la fusta local. La seva mirada respectuosa en relació amb les necessitats dels infants i els seus moviments els ha portat a crear uns elements de joc únics, en què apropen la natura i el bosc als infants.

Ambdós són uns apassionats del bosc i de la natura. Tenen una mirada oberta i busquen elements que els sorprenguin. Així mateix, són amants del treball fet amb les mans i busquen sempre l'exclusivitat del que fan. Un tàndem equilibrat que traslladen a les seves peces.

Tenen un llarg recorregut com a creadors de peces úniques i és la primera vegada que presenten la seva obra en un festival.

Obra presentada

LA CURIOSITAT

La nostra obra està inspirada en la llegenda de la cabra blanca de l'església de Sant Mateu, que va fer sortir la gent de l'església moments abans de l'esfondrament de la coberta.

El que ens ha arribat d'aquesta llegenda, és el fet que en realitat, el que va treure a la gent de l'església va ser la curiositat, la curiositat humana.

Hem volgut aportar al bosc coses curioses, crear elements naturalment curiosos, aprofitant els elements de l'entorn.

Aquella sensació tangible per tothom, de quan camines pel bosc i una forma et crida l'atenció, et fa parar, oi? Observes, actives sentits, sensacions, s'activa la imaginació... Doncs aquí ens hi hem recreat.

Hem utilitzat bàsicament el que hem trobat a l'entorn proper i ens hem permès jugar. Jugar i gaudir jugant amb els materials, amb les textures, amb la terra, amb les perspectives....

Hem gaudit jugant, i ens ha permès deixar espai a la part més artística del nostre ofici, que en el fons ja és crear joc.

Biografia

LUR dona nom al projecte artístic d'Igor Garai Aldekozea (Ereño, 1977) i Gemma Armengol Lacalle (Barcelona, 1978), nascut l'estiu del 2014 a Calonge (Baix Empordà), després d'haver compartit tots dos taller a Romanyà de la Selva i a Calonge com a artistes independents.

La seva trajectòria artística conjunta els ha portat a crear un espai taller a la Bisbal d'Empordà, on es pot veure exposada la seva obra i, puntualment i de manera itinerant, les obres d'altres artistes de diverses disciplines.

La seva obra, en què predominen la ceràmica i el gravat, evoca mons onírics, personatges i paisatges poètics de l'imaginari d'aquests dos artistes que narren històries que l'observador ha d'anar desxifrant de manera subtil i lliure.

En la seva àmplia trajectòria, han exposat a localitats empordaneses com Peratallada (El Teatret) o la Bisbal d'Empordà (Terracotta Museu de Ceràmica), i a altres municipis catalans com la Cellera de Ter (Sala Municipal d'Art), Girona (instal·lació artística Mirmanda, Galamús i Marmús, La Volta) i Argentona (Festival Argillà Argentona).

Cal dir, però, que el territori d'exposició de la seva obra ha traspassat, des de fa uns anys, les nostres fronteres i ha arribat fins a Itàlia, el Japó i França, on han exposat en galeries d'art i han participat en diversos festivals de ceràmica contemporània.

Obra presentada

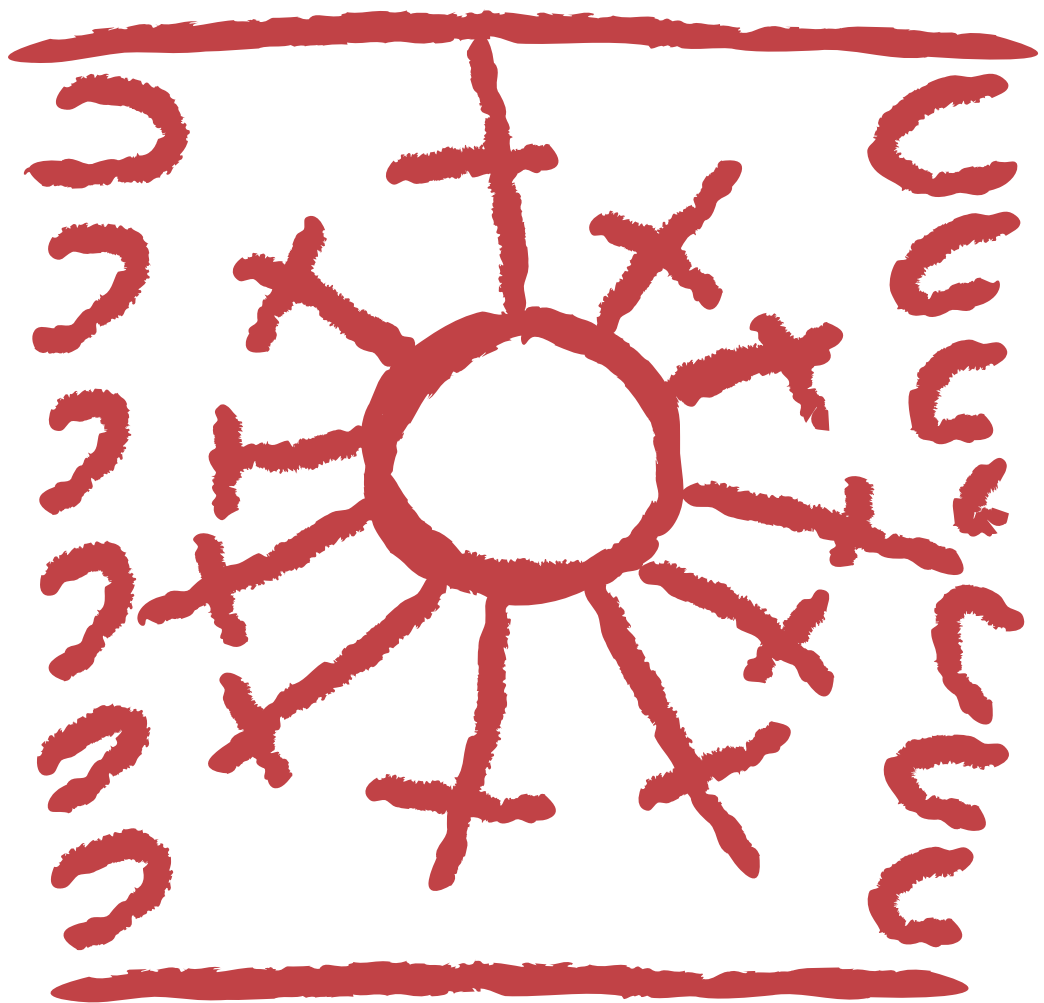
ULL A LA CABRA

L'obra presentada és una caixa màgica que revela imatges reals i fantàstiques. Realitzada amb palla i fang, pren forma de tassa invertida, on hi podeu entrar i, una vegada sigueu a les fosques, veureu la imatge de l'Ermita de Sant Mateu.

[...]Es conta que un dia, una cabra blanca va passar deixant una bona empremta i encara ara, després de molt de temps, les persones en parlen.

LLOFRIU

Rosa Aguiló

Biografia

Nascuda a Palafrugell l'any 1964, és llicenciada en belles arts per la Universitat de Barcelona i catedràtica d'arts plàstiques i disseny des de 2002 a l'Escola d'Art d'Olot, on és professora de dibuix i color des del 1989. Ha treballat també com a professora de dibuix, observació i representació al Departament de Didàctiques Específiques de la Universitat de Girona.

Cerca la comunicació amb l'espectador, encomanar emocions viscudes i mostrar conceptes amb diferents llenguatges artístics. De ben segur que la natura —l'observació dels petits canvis, les llums i l'espai que ocupa— és el referent que sempre l'acompanya, l'absorbeix i l'emociona. Intervenir en un espai, més enllà de les parets d'una galeria, transformar-lo i donar-li una nova dimensió transitable, ni que sigui de manera efímera, és la manifestació més real i sòlida de l'intangible imaginari.

La primera exposició individual la va fer el 1993 a la Cast Iron Gallery de Nova York. Ha exposat també a la Sala Fidel Aguilar de Girona, a Ginebra, a la Nau Còclea de Camallera o al Palau Solterra de la Fundació Vila Casas. La darrera exposició, «Esquenes», va tenir lloc al Museu del Suro de Palafrugell (2023).

Paral·lelament, ha exposat instal·lacions efímeres. En destaquen Temps per mirar el temps, a la Sala Fidel Aguilar (1994); Les flors de Lakmé, a la Fundació Vila Casas (Palafrugell, 2017), i Games, al Museu d'Art de Girona (2018), entre moltes altres. La darrera va ser Fragilitat d'un paisatge que consumim, als Balcons de la Casa Puig de Palafrugell (2024).

Forma part de la col·lecció permanent de la Fundació Vila Casas, del Fons d'Art del Museu d'Història de Catalunya (Girona), del Fons d'Art de l'Ajuntament de Palafrugell i del Fons Amics del Museu d'Art de Girona, entre d'altres.

Obra presentada ([performance: video](#))

LA BUGADA

Les goges, les dones d'aigua, les bruixes bones feien bugada a la llum de la lluna per a què la roba els quedés més blanca.

Les dones d'aigua són llegenda. Però és ben cert que les dones s'han mullat molt al llarg de la història. Metafòricament i físicament. Es mullaven les mans rentant a casa (el menjar, la canalla, el terra...). I es mullaven les mans rentant al safareig. Però allà no estaven soles. Allà podien xafardejar (fer safareig), i podien despotricar, i queixar-se, i fer pinya o barallar-se entre elles. No eren pas bruixes, sinó dones de carn i ossos a qui es negava el dret de ser elles mateixes amb llibertat.

Les seves ànimes són encara presents al safareig, ara eixut. I la pedra blava (Blauet Montserrat) que feien servir per blanquejar els llençols, que no pas llum de lluna, en vol ser el símbol i el testimoni.

LLOFRIU

Matthieu Kowad

Biografia

Neix el 1985 a Bretanya (França). S'instal·la a Catalunya el 2014; des del 2020 viu a Palafrugell.

La seva relació amb l'art va començar de ben jove gràcies a la influència de la seva mare, que és aquarel·lista, i del seu pare, aficionat a l'art, que de petit sovint el portava a passejar per diferents tallers d'artistes.

Tot i que sempre li ha interessat l'art, va estudiar en un altre àmbit i va ser en arribar a Barcelona el 2014 quan va triar produir les seves primeres obres i iniciar la seva trajectòria artística, primer en art de carrer (street art): aquestes peces efímeres van ser sovint recollides en diferents mitjans locals, com Time Out, i després en la creació de quadres.

Des de la seva arribada a Palafrugell, s'ha especialitzat en les escultures, perquè el treball d'escultor li ofereix «encara més llibertats en termes d'imaginació, creació i també de dimensions». La seva obra es construeix generalment a partir d'objectes quotidians als quals afegeix altres elements per obtenir peces a la frontera entre el real i l'imaginari: «Desitjo que la meua obra sigui alhora poètica i estètica, perquè per a mi són els dos pilars fonamentals de l'art que m'agrada».

Molt interessat pel concepte de les instal·lacions, ha participat en diferents festivals, on ha pogut presentar escenografies originals i impactants: «Per a mi una instal·lació és la possibilitat d'adaptar-se a un lloc i crear-hi una escena onírica que inclogui el públic en l'obra i que el faci viatjar».

Obra presentada

REFUGI

La instalación intenta evocar de manera más tangible la sutil invitación que nos hace la naturaleza: la de encontrarnos frente a nosotros mismos y reconectar con nuestro ser. En el silencio y la belleza de sus paisajes, la naturaleza nos ofrece un espacio privilegiado en el cual pueden resonar nuestros pensamientos más íntimos, al abrigo de los ruidos y las agitaciones del mundo.

Esa intimidad está simbolizada por los círculos, que son como capas protectoras que se fortalecen a medida que nos acercamos del centro. Cada paso hacia el centro es una invitación a un viaje interior, donde cada barrera superada nos acerca a ese encuentro.

En el corazón de este espacio, cada persona podrá sentarse, tomar un tiempo personal y dejarse envolver por la profunda paz que inspira el entorno natural.

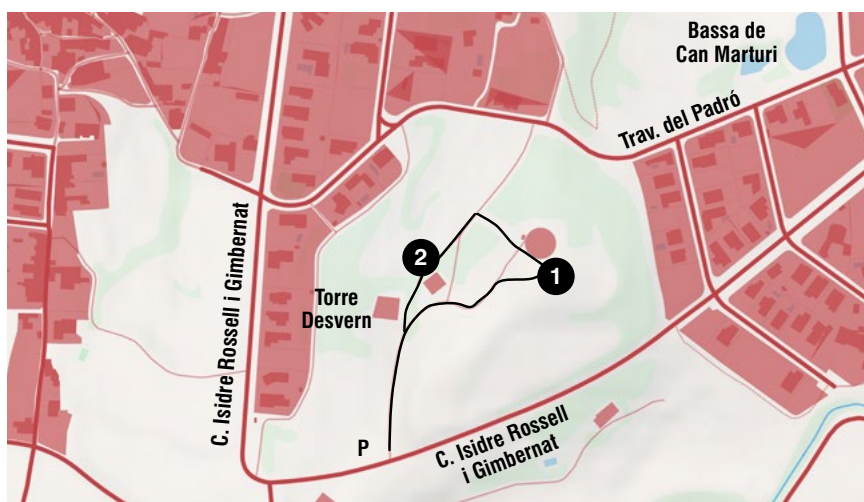

LOCALITZACIONS

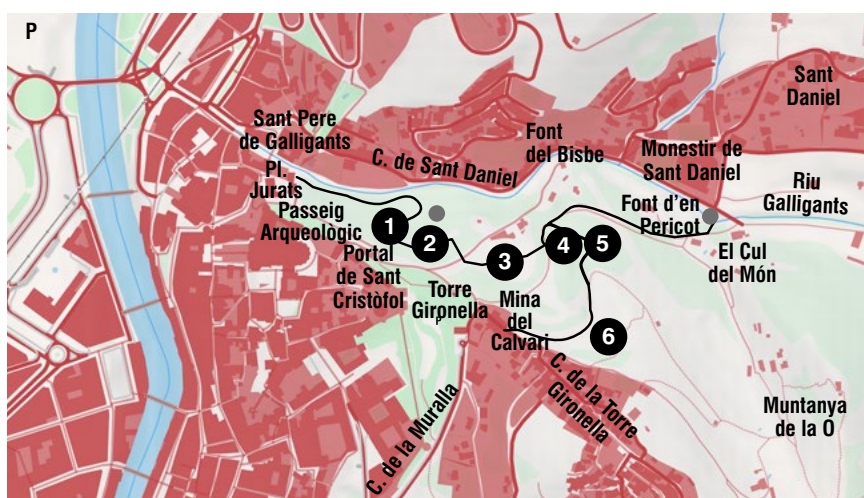
ENLLAÇ ALS MAPES DIGITALS

CELRÀ

1. Marc Aleu
2. Maria Mercader

GIRONA

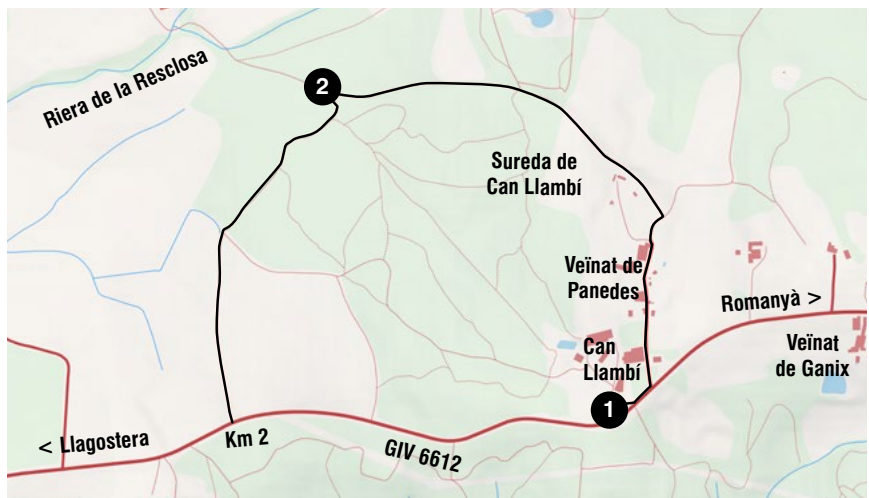
1. Silvia Cored
2. Raquel Rodrigo
3. Cristina Almodóvar
4. Nil Nebot
5. Jukka Heinonen
6. Miguel A. Moreno

CASSÀ DE LA SELVA

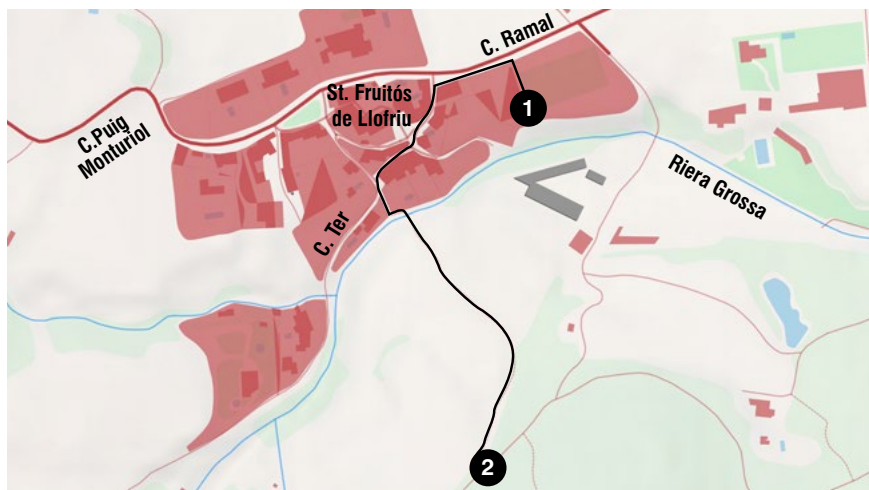
1. Provi Casals
2. Col·lectiu Natura és Cultura

1. Associació cultural COCU
2. Olga Schmid

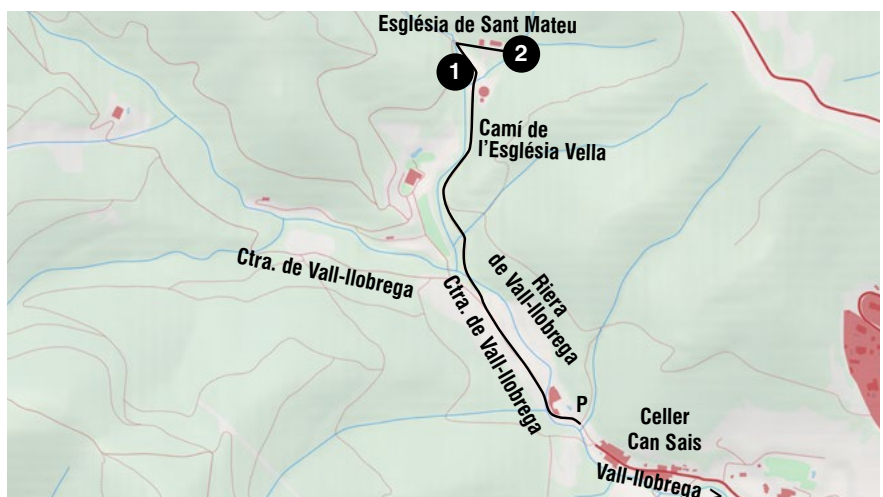
LLAGOSTERA

1. Martin Krug i Franz Rosenow
2. LUR

VALL-LLOBREGA

1. Rosa Aguiló
2. Matthieu Kowad

LLOFRIU

Les Gavarres, situades a l'extrem septentrional de la serralada Litoral Catalana, a cavall de les comarques del Baix Empordà i el Gironès, ofereixen un extens paisatge forestal de prop de 350 km² repartits per una vintena de municipis.

L'espai atresora valuosos recursos forestals —una de les millors mostres de sureda i pineda de pinastre del país— i constitueix una excel·lent reserva de poblaments florístics i faunístics mediterranis, amb espècies singulars.

La salvaguarda dels valors naturals, paisatgístics, culturals i socials de les Gavarres va motivar la inclusió d'aquest espai al Pla d'Espais d'Interès Natural (PEIN), aprovat el desembre de 1992, i a la Xarxa Natura 2000, segons l'acord de govern de 5 de setembre de 2006.

La superfície protegida i delimitada com a Espai d'Interès Natural les Gavarres comprèn 28.672 hectàrees.

El Consorci de les Gavarres, creat l'any 1998, té com a objectius principals protegir, millorar i restaurar el patrimoni del massís, afavorir el desenvolupament local i l'aprofitament sostenible dels recursos, ordenar-ne els usos de lleure i fomentar l'educació ambiental i la recerca. És un consorci d'administracions i associacions adscrit, des de l'any 2018, a la Diputació de Girona i integrat, a més, per la Generalitat de Catalunya, els consells comarcals del Baix Empordà i del Gironès, vint ajuntaments amb territori dins l'Espai Natural Protegit de les Gavarres (la Bisbal d'Empordà, Calonge, Cassà de la Selva, Castell-Platja d'Aro, Celrà, Cruïlles-Monells-Sant Sadurní de l'Heura, Forallac, Girona, Juià, Llagostera, Llambilles, Madremanya, Mont-ras, Palafrugell, Palamós, Quart, Sant Martí Vell, Santa Cristina d'Aro, Torrent i Vall-llobrega) i les associacions Consorci Forestal de Catalunya i Associació de Gestors Forestals de les Gavarres.

